

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת
لجنة الانتخابات المركزية
The Central Elections Committee

Justice Noam Sohlberg
Deputy President of the Supreme Court
Chairman of the Central Elections
Committee for the 26th Knesset

قاضى نوعم سولبرج
نائب رئيس المحكمة العليا
رئيس لجنة الانتخابات
المركزية للكنيست 26

השופט נעם סולברג
המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26

תב"כ 87/26

העותרת: הליכוד – תנועה לאומית ליברלית

נגד

המשיבים: 1. גדי איזנקוט
2. ישר לישראל עם איזנקוט

עתירה לצו מניעה לפי סעיף 17 לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט–1959

בשם העותרת: עו"ד אילן בומבך ועו"ד ענבל עמית
בשם המשיבים: עו"ד אורי הברמן ועו"ד גיא כהן

החלטה

עתירה על שימוש בדימויים של חיילי צה"ל שנוצרו באמצעים דיגיטליים.

1. ב-10 ביולי 2026 העלה רא"ל (מיל') גדי איזנקוט, ראש מפלגת "ישר לישראל עם איזנקוט" (המשיבים 1 ו-2, בהתאמה), לחשבונותיו ברשתות החברתיות – סרטון, 15:2 דקות אורכו. בסרטון נראה מר איזנקוט צועד, ברקע נשמעים דבריו (ומוזיקה) ונראים נופים ודמויות. מרבית הדמויות והנופים – יצירי בינה מלאכותית:

דיבור	רקע
כבר ארבעים ושמונה שנים שאני נותן את החיים שלי לאהבה הראשונה שלי, מדינת ישראל. בארבעים ואחת שנים בצה"ל שמעתי הכול.	מר איזנקוט מצולם מלפנים. ברקע – רחוב. כשנשמעות המילים "מדינת ישראל" – נראה דש המקטורן של איזנקוט ועליו סיכת דגל ישראל. לאחר מכן איזנקוט מצולם מצד שמאל.

את נהמת המנועים בלבנון,	הרקע משתנה למבנים אחרי קרבות, כנראה בכפר בלבנון, וחיילי צה"ל הולכים בכביש.
את דפיקות הלב רגע לפני ההסתערות, את השקט הנורא שאחריה.	הרקע משתנה מעט ונראים חיילים בפעילות מבצעית.
בשנים האלו בצבא שָׂרְתִי ופעלתי	איזנקוט מצולם מלפנים ; ברקע – חיילים ובתים מעלי עשן.
כי הערכים, ערכי הציונות וערכי צה"ל, הם שבנו אותי. הם מי שאני.	איזנקוט מצולם מלפנים, אחר כך מצולמות כף ידו השמאלית, נעליו, ולבסוף – פניו ; ברקע – רחוב.
המלחמה שהחלה במחדל השבעה באוקטובר, צרבה בנו ובי באופן עמוק יותר את עומק החידלון המנהיגותי שחייבים לשנות ולתקן.	פניו של איזנקוט מוצגות מעט, אחר כך גבו, ולבסוף מוצג פרח דם המכבים.
מציאות שבה משפחות שהקריבו את החשוב להן מכול, ממשיכות להקריב, לשרת ולעבוד,	איזנקוט מצולם מצד שמאל ; ברקע – שני חיילים, אחד מקיש בדלת בית, שני עומד בראש מושפל.
בזמן שהממשלה ממשיכה לממן ולעודד השתלטות בחסות הממשלה.	איזנקוט מצולם מלפנים ; ברקע – הפגנת חרדים נושאי שלטי "נמות ולא נתגייס".
דווקא בזמנים בהם העם התגלה במלוא תפארתו וחוזקו,	איזנקוט מצולם מצד שמאל ; ברקע – אזרחים נושאים קופסאות קרטון ובהן מה שנראה כמוזון.
וההנהגה נכשלה פעם אחר פעם בתפקידה.	ידיים מעבירות לידיים אחרות קופסת קרטון ועליה כתוב "תרומות לחיילים", ואחר כך נראים אזרחים רבים אורזים ומעבירים קופסאות קרטון.
טובת המדינה פסקה להוביל את הדרך.	איזנקוט מצולם מלפנים ; ברקע – רחוב.
היום, כמחצית מהצעירים בישראל כבר לא מתגייסים. חצי מהילדים בכיתות א' לומדים בחינוך שאינו ממלכתי וציוני, ואנחנו במסלול המהיר לרוב לא ציוני.	התמונה עוברת לתקריב על פניו של איזנקוט, וחוזרת לצילום רחב של פלג גופו העליון.

גדלתי על ברכי המסורת ואהבת המדינה, והלב שלי נשבר מהקרע שנפער בינינו. תפקיד ההנהגה הוא לחבר ולאחות.	איוזנקוט מצולם מצד שמאל. רקע הרחוב בן זמננו מתחלף לרקע רחוב משנות השישים או השבעים של המאה העשרים. התמונה חוזרת להראות את איוזנקוט מלפנים.
ואני יודע שהגיעה השעה למנהיגות שבאה מהעם,	רקע הרחוב הישן מתחלף בחזרה לרקע רחוב בן זמננו.
שמסתכלת לכם בעיניים בלי מחיצות	ראשו של איוזנקוט מצולם, ואיוזנקוט מימין מבטו למצלמה.
ומציבה את האינטרס הלאומי והאחדות מעל לכל שיקול אישי.	החלק הימני של ראשו של איוזנקוט מצולם מאחור.
איבדתי חברים קרובים במלחמות ישראל.	גבו של איוזנקוט מצולם.
איבדתי בני משפחה.	איוזנקוט מצולם מלפנים.
אני לא מוכן לאבד את המדינה הזאת.	נראה דש המקטורן של איוזנקוט ועליו סיכת דגל ישראל.
אני אקים ממשלה רק עם אלו שיסכימו על עמודי התווך של הציונות:	פניו של איוזנקוט מעל סנטרו מוצגות.
חינוך ממלכתי לכולם,	איוזנקוט מצולם מצד שמאל; ברקע – כיתת לימודים; כיתוב "חינוך ממלכתי לכולם" עובר משמאל המסך לימינו בחזית המסך.
חובת שירות צבאי ולאומי לכולם,	איוזנקוט מצולם מצד שמאל; ברקע – חיילים עומדים בטקס ומצדיעים. כיתוב "חובת שירות צבאי ולאומי לכולם" עובר משמאל המסך לימינו בחזית המסך.
וכלכלה שמתגמלת ומתעדפת	איוזנקוט מצולם מצד שמאל; ברקע – חלל עבודה ובו עובדים. כיתוב "כלכלה שמתגמלת ומתעדפת" עובר משמאל המסך לימינו בחזית המסך.

את מי שעובד ומשרת.	איזנקוט מצולם משמאל, נכנס לבניין.
אני, רב אלוף במילואים גדי איזנקוט, נשוי לחנה, אב לחמישה, סב לשישה, ציוני, לוחם בגולני. אני רץ לראשות ממשלת ישראל, ואני קורא לכם להצטרף אליי ללכת ישר ולהבטיח את המשך העתיד המשותף שלנו במדינת ישראל.	איזנקוט מצולם מלפנים (מעט בצדודית) עולה במעלית שקופה, יוצא ממנה, נראה מאחור צועד, אחר כך מצולם משמאל צועד, נכנס למקום שנראה כמטה מפלגתו. פעילים במפלגה נראים עובדים, איזנקוט משוחח עם פעילים. המילים שאיזנקוט אומר מופיעות בכתב בחזית המסך.
	על רקע מטה המפלגה מופיעות המילים "אני מתחייב" וחתימתו של איזנקוט. המסך הופך לתכול ומופיע סמליל המפלגה "ישר! עם איזנקוט".

לצד הסרטון מופיע כיתוב: "ב-48 שנים שאני נלחם עבור ישראל איבדתי חברים, איבדתי משפחה, אני לא מוכן שנאבד גם את המדינה הזו. אני מזמין אתכם ללכת איתי ישר!".

2. מפלגת הליכוד (העותרת) טוענת שהסרטון כולל תעמולת בחירות, וכרוך בשימוש בנכסים – בלתי מוחשיים – של הציבור, בניגוד לסעיף 2א לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט–1959 (להלן: החוק). נכסים אלו – הם המעמד הממלכתי של צה"ל והמוניטין הציבורי שלו בתור צבא העם והמדינה כולה. רכיבי הסרטון כולו בהצטברותם, בשילובם המתמשך – דמויות חיילים, אזורי לחימה, טקס צבאי, הזכרת ערכי צה"ל, שכול והקרבה, דברי איזנקוט, כתוביות, הכיתוב בצד הסרטון – מגלמים את השימוש בנכסי הציבור ואת הפרת סעיף 2א לחוק.

מפלגת הליכוד עתרה גם לצו ארעי להסרת הצו עד תום הדיון בעתירה. מאחר שהעתירה הוגשה ב-21 ביולי 2026, 11 ימים לאחר פרסום הסרטון, ומשום שעולות בעניין שאלות שונות – נמנעתי מליתן צו ארעי.

3. מר איזנקוט ומפלגתו משיבים שלא הופר סעיף 2א לחוק, מפני שהשימוש בבינה מלאכותית אינו כרוך בניצול יתרון בלתי הוגן בגישה לנכסי הציבור. הסרטון גם אינו יוצר רושם כאילו צה"ל מזוהה עם מר איזנקוט ומפלגתו (ולכל היותר מובעת תמיכה בצה"ל, שסעיף 2ב(ב) לחוק מתיר). יתר על כן, סוגיית השימוש בצה"ל בתעמולת בחירות מוסדרת בסעיף 2ב(ב) לחוק – סעיף שחל בתקופה שלאחר פרסום הסרטון מושא העתירה – ואין להחיל את סעיף 2א הכללי בתחום מיוחד זה. לצד זאת, הועלו

"שתי הערות דיוניות": העתירה הוגשה שבוע לאחר שהמשיבים הגיבו לפנייה מקדימה, ומועד העתירה מעורר שאלות; ובעמוד הפייסבוק של מפלגת הליכוד מופיעה תמונה של ראש המפלגה עם חיילים.

4. לאחר שעיינתי בעתירה ובנספחיה, באתי לכלל מסקנה שלפיה דין העתירה – להתקבל. אפתח בהערות ה"דיוניות" של איזנקוט ומפלגתו. העתירה הוגשה סמוך למדי לאחר פרסום הסרטון ובעודו 'באוויר'. גם אם לעותרת היו טעמים מסוימים לגבי מועד העתירה – ואיני אומר שהיו – אין לכך השפעה על שאלת ההפרה. בדומה, הפרה אפשרית מצד העותרת אינה מצדיקה הפרה מצד אחרים. "טענות בדבר הפרות של עותר הנטענות על ידי משיב בתגובה לעתירה קיימת, יש להעלות בעתירה חדשה ולא כטענות 'הגנה'" (תב"כ 5/20 התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' נתניהו, פסקה 5 (20.1.2015)). ולשלמות התמונה – עתירה לגבי תמונה זו תלויה ועומדת לפניי בתיק אחר.

5. סעיף 2א לחוק אוסר לעשות "שימוש, בקשר עם תעמולת בחירות, בכספים או בנכסים מוחשיים או בלתי מוחשיים של גוף [ציבורי כמפורט שם]" והנחיות נוספות בעניין. סעיף 2ב(ב) לחוק אוסר לעשות "שימוש בתעמולת בחירות בצבא הגנה לישראל באופן העשוי ליצור רושם כי צבא ההגנה לישראל מזוהה עם מפלגה או עם רשימת מועמדים". לבד מהם, סעיף 130(ב) לחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט–1969, קובע: "חיילים בשירות סדיר לפי חוק שירות בטחון או בשירות קבע של צבא-הגנה לישראל וכן המשרתים בשירות מילואים על פי חוק שירות המילואים לא יקחו חלק בתעמולת הבחירות". סעיפים אלו יוצרים מארג מקיף לאיסור שימוש בצה"ל בתעמולת בחירות, כדי להוציא את צבא העם אל מחוץ לזירה הפוליטית (ראו למשל תב"כ 24/25 הליכוד – תנועה לאומית ליברלית נ' לפיד, פסקות 8–11 (15.9.2022); תב"כ 32/25 לדרמן נ' לפיד, פסקה 6 (30.10.2022) (להלן: עניין מג"ב); חנן מלצר, שני וינדר וענבל לויצקי "צה"ל ודיני בחירות" ספר מנחם פינקלשטיין 225 (שרון אפק ואח' עורכים 2020)). לכאורה, וכך טוענים איזנקוט ומפלגתו, סעיף 2ב(ב) לחוק יוצר הסדר מיוחד ביחס להסדר הכללי בסעיף 2א לחוק; צה"ל, להבדיל משאר גופי הציבור. לפי קו טענה זה, שימוש בצה"ל (אולי להבדיל מחייליו) – ייבחן לפי סעיף 2ב(ב) לחוק בלבד, ולא לפי סעיף 2א לחוק. אולם לא זהו הדין. ההבדלים בין הסעיפים מראים ששניהם עשויים לחול על שימוש בצה"ל ובנכסים הקשורים עימו, אולם לפי כללים שונים ובמקרים שונים. לדוגמה, סעיף 2א עניינו בשימוש "בנכסים", ואילו סעיף 2ב(ב) דן בשימוש "בצבא הגנה לישראל" עצמו, לא רק בנכסיו; סעיף 2ב(ב) אוסר שימוש שעלול ליצור זיהוי של צה"ל עם מפלגה או רשימת מועמדים (מה שמכונה בפסיקה "מבחן הניכוס"), ואילו סעיף 2א חל גם בלעדי זיהוי כאמור; מה שחשוב לענייננו – סעיף 2ב(ב) חל רק ב-90 הימים שלפני יום הבחירות, ואילו סעיף 2א חל כל העת (סעיף 2 לחוק). בצדק סיכם את העניין קודמי, השופט (כתוארו אז) עמית:

"אין חפיפה הכרחית בין האיסור שבסעיף 2ב(ב) לחוק לאיסור שבסעיף 2א לחוק. ייתכנו מצבים שבהם נעשה שימוש אסור בנכסי צה"ל (סעיף 2א) מבלי שהדבר מהווה ניכוס של צה"ל למפלגה או מועמד, כגון צילום סרטון בבסיס צה"ל; ולהיפך – ייתכנו מקרים שבהם דבר תעמולה עשוי להעביר מסר של ניכוס צה"ל למפלגה או מועמד (סעיף 2ב(ב)), מבלי שנעשה לשם כך שימוש אסור בנכסי צה"ל, כגון באמצעות שימוש בתמונות של מטוסים, טנקים וכיו"ב המותרים בשימוש באמצעות לע"מ. הוא שאמרנו – המגבלות שנקבעו בהוראותיו השונות של חוק דרכי תעמולה, יש להן קיום זו לצד זו, ואין הן מוציאות או מייתרות האחת את רעותה" (עניין מג"ב, בפסקה 29).

הסרטון מושא העתירה פורסם במועד שבו, על פני הדברים, סעיף 2ב(ב) לחוק טרם חל, ואילו סעיף 2א לחוק חל – ובעתירה נטען להפרת סעיף 2א לחוק בלבד. בנסיבות אלו אבחן אם הופרו הוראות סעיף 2א לחוק, מבלי לקבוע מסמרות לגבי תחולתו של סעיף 2ב(ב).

6. כידוע, לסעיף 2א לחוק שלוש תכליות: להבטיח שוויון בין המועמדים בבחירות, כך שבעל תפקיד מכהן לא יזכה ביתרון בגישה למשאבי ציבור; לשמור את נכסי הציבור לטובת הציבור כולו – שהיא מטרתם – ולא לטובת מועמד או רשימת מועמדים; ולשמור על אמון הציבור באופי הא-פוליטי של השירות הציבורי (בג"ץ 1931/21 נתניהו נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת העשרים וארבע, פסקה 7 לפסק הדין של השופט ד' חינוך (19.3.2021)). לסעיף זה שני רכיבים עיקריים: תעמולת בחירות; ושימוש בנכסי הציבור. אין חולק על כך שהסרטון מושא העתירה – לתעמולת בחירות – חשב. האם כרוך בו שימוש בנכסי הציבור? איזנקוט ומפלגתו משיבים על כך בשלילה. לגישתם, השימוש בתוצרים של בינה מלאכותית אינו ציבורי, והריהו זמין בשוויון לכל המתמודדים. סבורני שגישה זו – מציגה מבט חסר. סעיף 2א לחוק חל במפורש גם על נכסים "בלתי מוחשיים" של הציבור. לדוגמה, סמל צה"ל, סמלי יחידותיו, מדי צה"ל – כל אלו ואחרים עשויים להיחשב כנכסים בלתי מוחשיים של הציבור (על סמל המדינה ראו תב"כ 28/22 שילוני נ' נתניהו (16.9.2019) (להלן: עניין שילוני)). בענייננו מצאתי לנכון להתמקד במדים שדמויות החיילים מלוכשות בהם (ראו עוד תב"כ 26/26 הליכוד – תנועה לאומית ליברלית נ' בנט, פסקה 8 (7.5.2026) ("במקרה מתאים, תמונת שוטר מצדיע במדיו – עשוי להיות בה, לכל הפחות, שימוש בנכסים בלתי מוחשיים של משטרת ישראל")). מפלגת הליכוד אומנם לא ציינה במפורש שאלו נכסי ציבור במקרה זה, אולם הזכירה במפורש את "הדימויים החזותיים", "דמויות חיילי צה"ל", שמופיעים לאורך הסרטון (סעיפים 36 ו-29 לעתירה). על כל פנים, איזנקוט ומפלגתו התגוננו מפני האפשרות שיראו ב"עצם הופעתם של חיילים" משום נכס הציבור (סעיף 23 לתשובה).

7. ניתן ליצור דמויות חיילי צה"ל – דמויות של חיילים לובשי מדים – גם בבינה מלאכותית ובאמצעים דיגיטליים אחרים, וכך להשתמש באותם נכסים בלתי מוחשיים של צה"ל. שוו בנפשכם סרטון ובו חלקים ערוכים שלקוחים מסרטונים שונים ובהם חיילי צה"ל או שחקנים בשר ודם לובשים

מדים ועושים אותן פעולות שמתוארות בסרטון מושא העתירה. דומני שבנקל היינו קובעים שמדובר בשימוש בנכסים בלתי מוחשיים של הציבור, כמו מדי צה"ל. יצירת חיילים (או מְדַמֵּי חיילים, שפעולתם כפעולת שחקנים) לובשי מדים באמצעי דיגיטלי – מהותה זהה: שימוש באותו נכס בלתי מוחשי של צה"ל, כדי ליצור תועלת למתמודד בתעמולת הבחירות.

8. בסרטון מושא העתירה מופיעים שוב ושוב דמויות חיילים במדי צה"ל, עוסקים בפעילויות צבאיות שונות: לחימה ושהייה באזור לחימה, הקשה על דלת בית הנחזית כהודעה מטעם הצבא על נפגעים, טקס צבאי. השימוש הנרחב במדים, על דמויות רבות של חיילים, בכמה וכמה חלקים לאורך הסרטון, עולה לטעמי כדי שימוש בנכס בלתי מוחשי של צה"ל. האם גם דימוי הפעולות הצבאיות כרוך בשימוש בנכס בלתי מוחשי של הציבור? האם רכיבים אחרים בסרטון, בין לבדם ובין בשילובם כמכלול, מביאים אותו בגדרי סעיף 2א לחוק? מנגד, האם שימוש מועט, שולי – בניגוד לכאן – יוצא מגדרי הסעיף? אין צורך להשיב על כך במקרה זה. ריבוי המופעים, חשיבותם, השתלבותם במסר הכללי – הופכים את הסרטון הנדון למקרה מובהק של שימוש בנכס בלתי מוחשי של הציבור. בשולי הדברים, רכיבי הסרטון, בהצטברם, גם יוצרים זיהוי של צה"ל עם איזנקוט – ועם רשימתו. כאמור, בסעיף 2ב(ב) לחוק אסר המחוקק זיהוי כזה בתקופת 90 הימים שלפני הבחירות; יש בכך משום תמיכה במסקנה שהגעתי אליה.

9. כפי שטענו איזנקוט ומפלגתו, כל אדם יכול להשתמש בבינה מלאכותית (ובאמצעים דיגיטליים אחרים) באותה מידה – בשוויון. טיעון זה יפה גם לשימוש בסרטונים ערוכים ובהם חיילי צה"ל או בשחקנים לובשי מדים – וגם לגביהם יש לקבוע שימוש בנכסי הציבור. על כל פנים, הטענה מבקשת להראות שהסרטון אינו פוגע באחת התכליות – אחת בלבד – של סעיף 2א לחוק (על בחינת רכיב השימוש בנכסי הציבור באמצעות תכליות הסעיף ראו למשל עניין שילוני, בפסקה 12; תב"כ 35/24 אחריות לאומית – ישראל הבית שלי בע"מ נ' נתניהו, פסקה 11 (16.3.2021)). שתי התכליות האחרות – מובילות לתוצאה אחרת. התכלית שעניינה שמירת נכסי הציבור לשימוש הציבורי, ולא לפעילות פוליטית – ודאי אינה מתקיימת כאן. מדי צה"ל משמשים בסרטון – פעמים מספר, בהקשרים שונים, בבולטות – רקע לאמירות פוליטיות של מועמד בבחירות. התכלית של שמירה על הדימוי הא-פוליטי של צה"ל – גם היא נפגעת; הצגה חוזרת של דמויות חיילים במדים בתור רקע למועמד בבחירות שצועד (חזותית) ומרצה את עמדתו (קולית), מקשרת אליו-המועמד את החיילים, את המדים – ואת צה"ל כולו.

10. הטרידתני סוגיה אחרת. לצה"ל תפקיד חשוב בציבוריות בישראל. לא פעם עולות במערכת הבחירות סוגיות הקשורות אליו. למשל, במערכת הבחירות הנוכחית עולות – מכאן ומכאן – טענות, בעד ונגד, פעולות צה"ל (או הפעלתו) בהקשרים שונים, סוגיות של השירות בצה"ל ועוד. דיני תעמולת

הבחירות נועדו לקבוע גבולות מסוימים לתעמולת הבחירות ולוויכוח הפוליטי – אולם לא גבולות שמשפיעים על תוכן הדיון הציבורי. לעיתים שימוש באמצעים חזותיים וקוליים מסייע להעביר את המסר הפוליטי, לקדם את תוכן הדיון. יש להישמר פן דיני תעמולת הבחירות יגבילו, לכל הפחות יגבילו יתר על המידה, את תוכן הוויכוח הפוליטי. לכך – כמה תשובות. ראשית, המחוקק עצמו קבע מגבלות מסוימות על השימוש בצה"ל בתעמולת הבחירות, כאמור. שנית, את המסר ניתן להעביר באמצעים שונים. גם אם דיני תעמולת הבחירות מגבילים אמצעי אחד, עומדים למועמדים די אמצעים אחרים. שלישית, אולי תהיה לשיקול זה השפעה במקרים אחרים, מובהקים פחות. כאן מדובר בשימוש רב, יוצר זיהוי עם צה"ל. ודאי עומדות לאיזנקוט ומפלגתו דרכים שונות להעביר את המסרים שלהם.

11. העתירה מתקבלת, אפוא. איזנקוט ומפלגתו יסירו את הסרטון מכל חשבונותיהם ברשתות החברתיות, וישאו בהוצאות הליכוד בסך 5,000 ש"ח.

ניתנה היום, כ"ג באב התשפ"ו (6 באוגוסט 2026).

נעם סולברג, שופט

**המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26**

